

Pernelyg ankstyvas pavasaris arba, atvirkščiai, užsitęsusi žiema, dažnai pakiša koją visiems žvejybiniais kalendoriams. Panašiai atsitiko ir pernai. Tuo metu, kai dauguma žvejų turėjo mirkyti avižėlę eketėje, jie upėse vasarinėmis ir lengvomis dugninėmis meškerėmis traukė pakilusias neršti kuojas. Tačiau žuvys „popierinių“ prognozių neskaito. Žuvų kalendorius – tai vandens lygis, oro bei vandens temperatūra. Žodžiu, tai, kas pavasarį skatina jas palikti žiemojimo vietas, aktyviai maitintis ir ruoštis nerštui. Kaip ten bebūtų, ilgainiui stebint pasirinktą vandens telkinį, galima pastebėti, kad vienai ar kitai žuvų rūšiai tam tikru laikotarpiu būdingi kai kurie elgesio dėsniumai. Be abejo, tai labai palengvina sunkią meškeriotojo dalį.

Savo rašinyje aš papasakosiu apie pavasarinį kuojų ir plakių gaudymą Nevėžyje, pasistengsiu paaiškinti, kur šių žuvų ieškoti nuo ankstyvo pavasario iki vasaros pradžios. Iš karto perspėju, kad neatsižvelgiu į itin dažnus Nevėžio vandens lygio svyravimus, kas vienaip ar kitaip veikia žuvų apetitą. Nors kuojos ir plakiai (po aukšlių) dažniausiai sutinkamos upių žuvys, o pavasaris pats tinkamiausias laikas joms gaudyti, bet dažnai pradedantysis meškeriotojas, grįždamas iš žūklės, ne visada gali kaimynų katinui į akis pažiūrėti. Nors ne tik pradedantysis... pernai Nevėžio pakrantės pirminė Laisvės alėja, o kai kurių žvejų apranga bei žvejybos įrankiai sukeldavo tik pavydo atodūsi, bet nemačiau, kad kuris nori būtų daug žuvies sugavęs. Girdėt girdėjau: „Mikas iš Šilainių“

Nevėžis pavasarį kuojos ir plakiai

Parašė Romualdas Žilinskas

Penktadienis, 08 Liepa 2011 02:00

